

AFTALE
mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om udlevering

INDHOLDSFORTEGNELSE

Præambel

Artikel 1	Emne og formål
Artikel 2	Definitioner
Artikel 3	Anvendelse af denne aftale i forhold til bilaterale udleveringstraktater med medlemsstaterne
Artikel 4	Lovovertrædelser, som kan medføre udlevering
Artikel 5	Fremsendelse af dokumenter og konstatering af dokumenternes ægthed
Artikel 6	Fremsendelse af anmodninger om varetægtsfængsling
Artikel 7	Fremsendelse af dokumenter efter varetægtsfængsling
Artikel 8	Supplerende oplysninger
Artikel 9	Midlertidig overgivelse
Artikel 10	Anmodninger om udlevering eller overgivelse fremsat af flere stater
Artikel 11	Forenklete udleveringsprocedurer
Artikel 12	Gennemrejse
Artikel 13	Dødsstraf
Artikel 14	Følsomme oplysninger i en anmodning
Artikel 15	Konsultationer
Artikel 16	Tidsmæssig anvendelse
Artikel 17	Ikke-fravigelse
Artikel 18	Fremtidige bilaterale udleveringstraktater med medlemsstaterne
Artikel 19	Udpegelse og underretning
Artikel 20	Geografisk anvendelsesområde
Artikel 21	Fornytt vurdering
Artikel 22	Ikrafttræden og opsigelse

Forklarende note

DEN EUROPÆISKE UNION OG AMERIKAS FORENEDE STATER,

DER ØNSKER yderligere at fremme samarbejdet mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og Amerikas Forenede Stater,

SOM ØNSKER at bekæmpe kriminalitet mere effektivt for at beskytte deres demokratiske samfund og fælles værdier,

DER TAGER BEHØRIGT HENSYN til enkeltpersoners rettigheder og retsstatsprincippet,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at deres respektive retssystemer sikrer en udleveret person retten til en retfærdig rettergang, herunder retten til at blive dømt af en upartisk domstol, der er nedsat efter loven,

SOM ØNSKER at indgå en aftale om udlevering af lovovertrædere,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

Artikel 1

Emne og formål

De kontraherende parter forpligter sig til i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale at udbygge samarbejdet inden for rammerne af gældende udleveringsforbindelser mellem medlemsstaterne og Amerikas Forenede Stater om udlevering af lovovertrædere.

Artikel 2

Definitioner

I denne aftale forstås ved

1. »kontraherende parter«: Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater
2. »medlemsstat«: en af Den Europæiske Unions medlemsstater
3. »justitsministerium«: for så vidt angår Amerikas Forenede Stater: Amerikas Forenede Staters justitsministerium (»Department of Justice«) og for så vidt angår en medlemsstat: vedkommende medlemsstats justitsministerium; i en medlemsstat, hvor de opgaver, der er omhandlet i artikel 3, 5, 6, 8 eller 12, varetages af anklagemyndigheden, kan denne myndighed dog udpeges til at varetage en sådan opgave i stedet for justitsministeriet i overensstemmelse med artikel 19, medmindre Amerikas Forenede Stater og den pågældende medlemsstat bliver enige om at udpege en anden myndighed.

Artikel 3

Anvendelse af denne aftale i forhold til bilaterale udleveringstraktater med medlemsstaterne

1. Den Europæiske Union, der handler i medfør af traktaten om Den Europæiske Union, og Amerikas Forenede Stater sikrer, at bestemmelserne i denne aftale anvendes på følgende betingelser i forhold til bilaterale udleveringstraktater mellem medlemsstaterne og Amerikas Forenede Stater, som er gældende på tidspunktet for denne aftales ikrafttræden:
 - a) Artikel 4 anvendes i stedet for bestemmelser i bilaterale traktater, som udelukkende tillader udlevering i forbindelse med nærmere definerede straffelovsovertrædelser.
 - b) Artikel 5 anvendes i stedet for bestemmelser i bilaterale traktater, der vedrører fremsendelse, bekræftelse, konstatering af ægthed eller legalisering af udleveringsanmodninger og dokumenter til støtte herfor, der er fremsendt af den anmodende stat.
 - c) Artikel 6 anvendes, hvis der ikke findes bestemmelser i bilaterale traktater, der tillader direkte fremsendelse mellem USA's justitsministerium og vedkommende medlemsstats justitsministerium af anmodninger om varetægtsfængsling.
 - d) Artikel 7 anvendes sideløbende med bestemmelser i bilaterale traktater, der regulerer fremsendelse af udleveringsanmodninger.

- e) Artikel 8 anvendes, hvis der ikke findes bestemmelser i bilaterale traktater om fremsendelse af supplerende oplysninger; hvis bilaterale traktater ikke indeholder bestemmelser om de kanaler, der skal anvendes, finder artikel 8, stk. 2, ligeledes anvendelse.
 - f) Artikel 9 anvendes, hvis der ikke findes bestemmelser i bilaterale traktater, der tillader midlertidig overgivelse af personer, mod hvilke der er indledt retsforfølgning, eller som afsoner en straf i den anmodende stat.
 - g) Artikel 10 anvendes, medmindre andet er fastsat heri, i stedet for bestemmelser i bilaterale traktater vedrørende afgørelser om flere anmodninger om udlevering af den samme person, eller hvis sådanne bestemmelser ikke findes.
 - h) Artikel 11 anvendes, hvis der ikke findes bestemmelser i bilaterale traktater, der tillader afkald på udlevering eller anvendelse af forenklede udleveringsprocedurer.
 - i) Artikel 12 anvendes, hvis der ikke findes bestemmelser i bilaterale traktater om gennemrejse; hvis der ikke findes bestemmelser i bilaterale traktater om den procedure, der skal anvendes i tilfælde af uforudset flylanding, finder artikel 12, stk. 3, ligeledes anvendelse.
 - j) Artikel 13 kan anvendes af den anmodende stat i stedet for bestemmelser i bilaterale traktater om dødsstraf, eller hvis sådanne bestemmelser ikke findes.
 - k) Artikel 14 anvendes, hvis der ikke findes bestemmelser i bilaterale traktater om behandling af følsomme oplysninger i en anmodning.
2. a) Den Europæiske Union, der handler i medfør af traktaten om Den Europæiske Union, sikrer, at hver medlemsstat i et skriftligt instrument mellem vedkommende medlemsstat og Amerikas Forenede Stater anerkender anvendelsen som fastsat i denne artikel af medlemsstatens gældende bilaterale udleveringstraktat med Amerikas Forenede Stater.
 - b) Den Europæiske Union, der handler i medfør af traktaten om Den Europæiske Union, sikrer, at nye medlemsstater, der tiltræder Den Europæiske Union efter denne aftales ikrafttræden, og som har indgået bilaterale udleveringstraktater med Amerikas Forenede Stater, træffer de i litra a) omhandlede foranstaltninger.
 - c) De kontraherende parter bestræber sig på at afslutte den i litra b) omhandlede proces inden en ny medlemsstats forventede tiltrædelse eller snarest muligt derefter. Den Europæiske Union giver Amerikas Forenede Stater meddelelse om datoen for nye medlemsstaters tiltrædelse.
3. Hvis den i stk. 2, litra b), omhandlede proces ikke er afsluttet senest på tiltrædelsesdatoen, finder bestemmelserne i denne aftale anvendelse i forbindelserne mellem vedkommende nye medlemsstat og Amerikas Forenede Stater fra den dato, hvor de har meddelt hinanden og Den Europæiske Union, at de har afsluttet de fornødne interne procedurer.

Artikel 4

Lovovertrædelser, som kan medføre udlevering

1. Lovovertrædelser kan medføre udlevering, hvis de efter lovgivningen i både den anmodende og den anmodede stat kan straffes med frihedsstraf af en maksimal varighed på mere end et år eller med en strengere straf. Lovovertrædelser kan ligeledes medføre udlevering, hvis de består i forsøg på eller sammen sværgelse med henblik på at begå eller medvirke til en lovovertrædelse, som kan medføre udlevering. Fremsættes anmodningen med henblik på at fuldbyrde den straf, en person er idømt for en lovovertrædelse, der kan medføre udlevering, skal den frihedsstraf, der endnu ikke er afsonet, være på mindst fire måneder.

2. Imødekommes en anmodning om udlevering i forbindelse med en lovovertrædelse, der kan medføre udlevering, imødekommes anmodningen ligeledes for eventuelle andre lovovertrædelser, der er anført i den, hvis disse kan straffes med en frihedsstraf på et år eller mindre, forudsat at alle andre betingelser for udlevering er opfyldt.

3. Lovovertrædelser kan medføre udlevering efter denne artikel:

- a) uanset om lovgivningen i den anmodende og den anmodede stat har placeret dem i samme kategori eller anvender samme terminologi til at beskrive dem
- b) uanset om de er af en sådan art, at Amerikas Forenede Staters føderale lovgivning kræver bevis vedrørende f.eks. transport mellem de enkelte stater eller anvendelse af postvæsenet eller andre faciliteter, der påvirker handelen mellem staterne eller udlandshandelen, da sådanne krav udelukkende anvendes til at fastslå, om en føderal domstol i Amerikas Forenede Stater har kompetence i sagen, og
- c) hvis de vedrører skat, told, valutakontrol samt import eller eksport af råvarer, uanset om lovgivningen i den anmodende og den anmodede stat omfatter bestemmelser om de samme former for skat, told eller valutakontrol eller om import eller eksport af samme former for råvarer.

4. Hvis lovovertrædelsen er begået uden for den anmodende stats område, imødekommes anmodningen med forbehold af de øvrige gældende betingelser for udlevering, såfremt lovgivningen i den anmodede stat indeholder bestemmelser om straf for en lovovertrædelse, der er begået uden for dens område under lignende omstændigheder. Indeholder lovgivningen i den anmodede stat ikke bestemmelser om straf for en lovovertrædelse, der er begået uden for dens område under lignende omstændigheder, kan den anmodede stats udøvende myndighed efter eget skøn imødekomme anmodningen, såfremt alle andre gældende betingelser for udlevering er opfyldt.

Artikel 5

Fremsendelse af dokumenter og konstatering af dokumenternes ægthed

1. Udleveringsanmodninger og dokumenter til støtte herfor fremsendes ad diplomatiske kanaler, hvilket også gælder fremsendelse i henhold til artikel 7.

2. Dokumenter, der er bekræftet af eller forsynet med segl fra den anmodende stats justitsministerium eller fra det ministerium, der er ansvarligt for udenrigsanliggender, antages i forbindelse med udleveringsprocedurer i den anmodede stat uden yderligere bekræftelse og konstatering af ægthed eller anden form for legalisering.

Artikel 6

Fremsendelse af anmodninger om varetægtsfængsling

Anmodninger om varetægtsfængsling behøver ikke fremsendes ad diplomatiske kanaler, men kan i stedet fremsendes direkte fra den anmodende stats justitsministerium til den anmodede stats justitsministerium. Den Internationale Kriminalpolitiorganisation (Interpols) faciliteter kan ligeledes anvendes til fremsendelse af sådanne anmodninger.

Artikel 7

Fremsendelse af dokumenter efter varetægtsfængsling

1. Har den anmodede stat allerede varetægtsfængslet den person, der ønskes udleveret, anses den anmodende stat for at overholde sin forpligtelse til at fremsende udleveringsanmodningen og dokumenterne til støtte herfor ad diplomatiske kanaler i henhold til artikel 5, stk. 1, hvis anmodningen og de pågældende dokumenter indgives til den anmodede stats ambassade i den anmodende stat. I så tilfælde anses datoen for ambassadens modtagelse af en sådan anmodning for at være datoen for den anmodede stats modtagelse heraf med henblik på anvendelse af den tidsfrist, som skal overholdes i henhold til den gældende udleveringstraktat for at muliggøre personens fortsatte fængsling.

2. Såfremt en medlemsstat på datoen for undertegnelsen af denne aftale som følge af den nationale retspraksis, der er gældende på den dato, ikke er i stand til at anvende de i stk. 1 omhandlede foranstaltninger, finder denne artikel først anvendelse i vedkommende medlemsstat, når der ved udveksling af diplomatisk note mellem vedkommende medlemsstat og Amerikas Forenede Stater er indgået aftale herom.

Artikel 8

Supplerende oplysninger

1. Den anmodede stat kan anmode den anmodende stat om at fremlægge supplerende oplysninger inden for en nærmere angivet tidsfrist, hvis den ikke mener, at de oplysninger, der er fremlagt til støtte for udleveringsanmodningen, er tilstrækkelige til at opfylde kravene i den gældende udleveringstraktat.

2. De berørte staters justitsministerier kan anmode hinanden om sådanne supplerende oplysninger og fremsende dem direkte.

Artikel 9

Midlertidig overgivelse

1. Hvis en anmodning om udlevering, der imødekommes, vedrører en person, der er under retsforfølgning eller som afsoner en dom i den anmodende stat, kan den anmodende stat midlertidigt overgive den person, der ønskes udleveret, til den anmodende stat med henblik på retsforfølgning.

2. Den overgivne person varetægtsfængsles i den anmodende stat og sendes tilbage til den anmodende stat ved afslutningen af retsforfølgningen i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat efter fælles aftale mellem den anmodende og den anmodede stat. Den periode, som personen har været varetægtsfængslet på den anmodende stats område i afventen af retsforfølgning i denne stat, kan trækkes fra den periode, der endnu ikke er afsonet i den anmodede stat.

Artikel 10

Anmodninger om udlevering eller overgivelse fremsat af flere stater

1. Hvis den anmodede stat både fra den anmodende stat og fra en eller flere andre stater modtager en anmodning om udlevering af den samme person i forbindelse med enten den samme lovovertrædelse eller forskellige lovovertrædelser, træffer den udøvende myndighed i den anmodede stat selv afgørelse om, hvilken stat den eventuelt vil udlevere den pågældende til.

2. Hvis den anmodede stat modtager en anmodning om udlevering fra Amerikas Forenede Stater og en anmodning om overgivelse i medfør af den europæiske arrestordre af den samme person i forbindelse med enten den samme lovovertrædelse eller forskellige lovovertrædelser, træffer den udøvende myndighed i den anmodede stat selv afgørelse om, hvilken stat den eventuelt vil overgive den pågældende til. Til dette formål er den kompetente myndighed den anmodede medlemsstats udøvende myndighed, såfremt afgørelsen af konkurrerende anmodninger henhører under denne myndighed i medfør af en gældende bilateral udleveringstraktat mellem medlemsstater og De Forenede Stater. Såfremt dette ikke fremgår af den bilaterale udleveringsaftale, udpeges den kompetente myndighed af den pågældende medlemsstat som omhandlet i artikel 19.

3. I forbindelse med afgørelser i medfør af stk. 1 og 2 tager den anmodede stat hensyn til alle relevante faktorer, herunder, men ikke udelukkende, faktorer, der allerede er fastsat i den gældende udleveringstraktat, samt følgende, hvis dette ikke er fastsat deri:

- a) spørgsmålet om hvorvidt anmodningerne er fremsat i medfør af en udleveringstraktat
- b) gerningsstederne for de enkelte lovovertrædelser
- c) de anmodende staters respektive interesser
- d) lovovertrædelsernes grovhed
- e) offerets statsborgerskab
- f) muligheden for eventuel efterfølgende udlevering mellem anmodende stater, og
- g) den kronologiske rækkefølge af de anmodninger, der er modtaget fra de anmodende stater.

Artikel 11

Forenklede udleveringsprocedurer

Hvis den person, der ønskes udleveret, giver sit samtykke til at lade sig overgive til den anmodende stat, kan den anmodede stat i overensstemmelse med principperne og procedurerne i dens retssystem overgive den pågældende så hurtigt som muligt uden anvendelse af yderligere procedurer. Samtykke fra den person, der ønskes udleveret, kan omfatte en aftale om at give afkald på beskyttelse i medfør af specialitetsreglen.

Artikel 12

Gennemrejse

1. En medlemsstat kan tillade, at en person, der overgives til Amerikas Forenede Stater af et tredjeland eller af Amerikas Forenede Stater til et tredjeland, rejser gennem dens område. Amerikas Forenede Stater kan tillade, at en person, der overgives til en medlemsstat af et tredjeland eller af en medlemsstat til et tredjeland, rejser gennem Amerikas Forenede Staters område.

2. Anmodning om gennemrejse fremsættes ad diplomatiske kanaler eller direkte mellem Amerikas Forenede Staters justitsministerium og vedkommende medlemsstats justitsministerium. Interpols faciliteter kan ligeledes anvendes til fremsendelse af en sådan anmodning. Anmodningen skal indeholde en beskrivelse af den person, der overgives, samt en kort sagsfremstilling. En person, der overgives gennem en anden stat, skal holdes i vare-tægt under gennemreisen.

3. Der kræves ikke tilladelse, hvis vedkommende overgives med fly, og det ikke er planlagt at lande på transitstatens område. I tilfælde af en uforudset landing kan den stat, hvor den uforudsete landing finder sted, kræve en anmodning om gennemrejse i medfør af stk. 2. Alle nødvendige foranstaltninger til at forhindre vedkommende person i at undvige skal træffes, indtil gennemreisen er afsluttet, forudsat at anmodningen om gennemrejse modtages inden for 96 timer efter den uforudsete landing.

Artikel 13

Dødsstraf

Hvis den lovovertrædelse, der ligger til grund for udleveringsanmodningen, kan straffes med døden i henhold til lovgivningen i den anmodende stat, men ikke kan straffes med døden i henhold til lovgivningen i den anmodede stat, kan den anmodede stat imødekomme anmodningen om udlevering på den betingelse, at den person, der ønskes udleveret, ikke idømmes dødsstraf, eller, hvis den anmodende stat af proceduremæssige grunde ikke kan opfylde et sådant krav, på den betingelse, at en eventuelt idømt dødsstraf ikke fuldbyrdes. Hvis den anmodende stat accepterer udleveringen på de betingelser, der er omhandlet i denne artikel, skal den overholde disse betingelser. Hvis den anmodende stat ikke accepterer disse betingelser, kan anmodningen om udlevering afslås.

Artikel 14

Følsomme oplysninger i en anmodning

Hvis den anmodende stat påtænker at forelægge særligt følsomme oplysninger til støtte for sin udleveringsanmodning, kan den konsultere den anmodede stat for at fastslå, i hvilket omfang denne kan beskytte sådanne oplysninger. Hvis den anmodede stat ikke kan beskytte oplysningerne som ønsket af den anmodende stat, afgør den anmodende stat, om oplysningerne alligevel skal forelægges.

Artikel 15

Konsultationer

De kontraherende parter konsulterer i relevant omfang hinanden, så denne aftale kan anvendes så effektivt som muligt, og så det bl.a. bliver nemmere at løse eventuelle uoverensstemmelser med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af denne aftale.

Artikel 16

Tidsmæssig anvendelse

1. Denne aftale finder anvendelse på lovovertrædelser, der er begået såvel før som efter aftalens ikrafttræden.

2. Denne aftale finder anvendelse på udleveringsanmodninger, der er fremsat efter aftalens ikrafttræden. Artikel 4 og 9 finder dog ligeledes anvendelse på anmodninger, der er under behandling i en anmodet stat på tidspunktet for aftalens ikrafttræden.

Artikel 17

Ikke-fravigelse

1. Denne aftale forhindrer ikke, at den anmodede stat kan påberåbe sig en grund til afslag i medfør af en gældende bilateral udleveringstraktat mellem en medlemsstat og Amerikas Forenede Stater for så vidt angår et spørgsmål, der ikke er omfattet af denne aftale.

2. Hvis den anmodede stats forfatningsmæssige principper eller en for staten bindende og endelig domsafgørelse er til hinder for opfyldelsen af dens udleveringsforpligtelse, og spørgsmålet ikke kan løses under henvisning til denne aftale eller til en gældende bilateral traktat, konsulterer den anmodede og den anmodende stat hinanden.

Artikel 18

Fremtidige bilaterale udleveringstraktater med medlemsstaterne

Denne aftale er ikke til hinder for, at der efter dens ikrafttræden kan indgås bilaterale aftaler mellem en medlemsstat og Amerikas Forenede Stater, der er forenelige med denne aftale.

Artikel 19

Udpegelse og underretning

Den Europæiske Union underretter Amerikas Forenede Stater om enhver udpegelse i medfør af artikel 2, stk. 3 og artikel 10, stk. 2, inden udvekslingen af skriftlige instrumenter mellem medlemsstaterne og Amerikas Forenede Stater som omhandlet i artikel 3, stk. 2.

Artikel 20

Geografisk anvendelsesområde

1. Denne aftale finder anvendelse

a) i Amerikas Forenede Stater

b) for så vidt angår Den Europæiske Union:

— i medlemsstaterne

— i territorier, hvis udenrigsanliggender varetages af en medlemsstat, eller i lande, der ikke er medlemsstater, men for hvilke en medlemsstat varetager andre forpligtelser med hensyn til udenrigsanliggender, hvis dette er aftalt mellem de kontraherende parter ved udveksling af diplomatisk note, som er blevet behørigt bekræftet af vedkommende medlemsstat.

2. Anvendelsen af denne aftale på lande og territorier, der er omfattet af stk. 1, litra b), kan bringes til ophør af hver af de kontraherende parter med seks måneders skriftlig varsel til den anden kontraherende part ad diplomatiske kanaler, når dette er behørigt bekræftet af vedkommende medlemsstat og Amerikas Forenede Stater.

Artikel 21

Fornyelse og vurdering

De kontraherende parter er enige om i fællesskab at tage denne aftale op til fornyet vurdering efter behov og i alle tilfælde senest fem år efter dens ikrafttræden. Den fornyede vurdering skal især tage sigte på den praktiske gennemførelse af aftalen, men kan også omhandle spørgsmål som f.eks. konsekvenserne af den videre udvikling i Den Europæiske Union på det område, som denne aftale omfatter, herunder artikel 10.

Artikel 22

Ikrafttræden og opsigelse

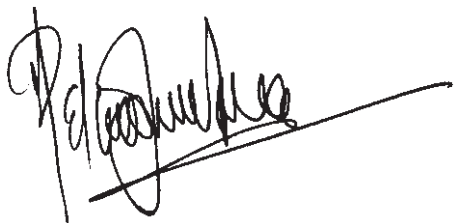
1. Denne aftale træder i kraft den første dag efter udløbet af den tredje måned efter den dato, hvor de kontraherende parter har udvekslet instrumenter, hvoraf det fremgår, at de har afsluttet deres interne procedurer med henblik herpå. Det skal af disse instrumenter tillige fremgå, at de handlinger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, er afsluttet.

2. Hver af de kontraherende parter kan til enhver tid opsigte denne aftale ved at meddele dette skriftligt til den anden part, idet en sådan opsigelse træder i kraft seks måneder efter datoen for meddelelsen.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

Udfærdiget i Washington D.C., den femogtyvende juni to tusind og tre i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Por la Unión Europea
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Voor de Europese Unie
Pela União Europeia
Euroopan unionin puolesta
På Europeiska unionens vägnar



Por los Estados Unidos de América
For Amerikas Forenede Stater
Für die Vereinigten Staaten von Amerika
Για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής
For the United States of America
Pour les États-Unis d'Amérique
Per gli Stati Uniti d'America
Voor de Verenigde Staten van Amerika
Pelos Estados Unidos da América
Amerikan yhdysvaltojen puolesta
På Amerikas förenta staters vägnar



Forklarende note til aftalen om udlevering mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater

Denne forklarende note afspejler de aftaler, man er nået frem til for så vidt angår anvendelsen af nærmere angivne bestemmelser i den aftale om udlevering mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater (i det følgende benævnt »aftalen«), som de kontraherende parter er blevet enige om.

Re artikel 10

Det er ikke hensigten med artikel 10 at berøre de forpligtelser, der påhviler de stater, der er parter i Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol, eller de rettigheder, som tilkommer Amerikas Forenede Stater, der ikke er part for så vidt angår Den Internationale Straffedomstol.

Re artikel 18

Ifølge artikel 18 er aftalen ikke til hinder for, at der efter dens ikrafttræden kan indgås bilaterale aftaler om udlevering mellem en medlemsstat og Amerikas Forenede Stater, for så vidt sådanne aftaler er forenelige med denne aftale.

Skulle nogle af de foranstaltninger, der er omhandlet i aftalen, skabe praktiske problemer for enten en eller flere medlemsstater eller Amerikas Forenede Stater, bør sådanne problemer i første omgang så vidt muligt løses ved hjælp af konsultationer mellem den eller de berørte medlemsstater og Amerikas Forenede Stater, eller, hvis det er hensigtsmæssigt, ved hjælp af de konsultationsprocedurer, der er fastsat i denne aftale. Hvis det ikke er muligt at løse sådanne praktiske problemer alene ved hjælp af konsultationer, vil det blive anset for at være foreneligt med aftalen om fremtidige bilaterale aftaler mellem medlemsstaten eller medlemsstater og Amerikas Forenede Stater, at der indføres en praktisk mulig alternativ mekanisme, der kan opfylde målsætningen i den konkrete bestemmelse, som ligger til grund for problemet.
